

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie **Ł. B.**

skazanego z art. 226 § 3 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 3 lipca 2025 r.,

wniosku zawartego w postanowieniu Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 28 maja 2025 r., sygn. akt III Ko 138/25

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu
w Toruniu.**

[J.J.]

UZASADNIENIE

Wskazany wyżej postanowieniem Sąd Rejonowy w Bydgoszczy wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem w trybie art. 37 k.p.k., o przekazanie do rozpoznania sprawy dotyczącej rozpoznania wniosku kuratora zawodowego o zarządzenie wobec Ł. B. wykonania kary 1 roku pozbawienia wolności innemu równorzędnemu sądowi, z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, które miałyby być zagrożone w tej sprawie poprzez fakt, iż pokrzywdzonym w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z 8 maja 2024

r. o sygn. akt VIII K 772/20, jest Sąd Rejonowy w Bydgoszczy oraz orzekający w nim sędziowie, co może powodować w odbiorze opinii publicznej przekonanie o braku niezawisłości i bezstronności w rozpoznaniu sformułowanego przez kuratora wniosku przez sąd miejscowo właściwy.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Wniosek jest zasadny.

W niniejszej sprawie zachodzą przesłanki uzasadniające skorzystanie z art. 37 k.p.k. Zmiana właściwości sądu, o której mowa w tym przepisie, ma służyć wyeliminowaniu potencjalnego zagrożenia dla dobra wymiaru sprawiedliwości związanego z faktem rozpoznania sprawy przez sąd właściwy miejscowo. Zagrożenie to dotyczy okoliczności, które w realiach konkretnej sprawy mogą stwarzać w odbiorze opinii publicznej wątpliwości co do możliwości bezstronnego i w pełni obiektywnego rozpoznania sprawy, czy też okoliczności rzutujących na swobodę orzekania.

Jak wynika z akt sprawy oraz przywołanego wyżej wniosku, przed Sądem Rejonowym w Bydgoszczy ma być rozpoznany wniosek kuratora zawodowego w przedmiocie zarządzenia wykonania warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności w trybie art. 75 § 2 k.k. wobec Ł. B.. Został on prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z 9 czerwca 2023 r., sygn. akt VIII K 772/20, częściowo zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z 8 maja 2024 r., sygn. akt IX Ka 688/23, na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zwieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat.

Jak wynika z treści przywołanego wniosku, przedmiotem oceny miałyby być kwestia tego, czy skazany skutecznie wykonał zawarte w skazującym go orzeczeniu zobowiązanie pisemnego przeproszenia pokrzywdzonych M. K. i A. M. (pkt 8 wyroku SR). Wymienione zaś pokrzywdzone, jak ustalono, są sędziami różnych wydziałów rodzinnych i nieletnich Sądu Rejonowego w Bydgoszczy, przy czym A. M. jest także wiceprezesem tego Sądu.

Suma tych argumentów przekonuje zatem, że sama tylko zależność służbowa pomiędzy wiceprezesem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy – A. M., a sędziami pełniącymi służbę w tym sądzie, nakazuje przekazanie jej do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. Konieczność przekazania tej sprawy wynika w tym

wypadku z potrzeby zapewnienia warunków do obiektywnego w odbiorze zewnętrznym przeprowadzenia postępowania wykonawczego. Warunki te nie byłyby odpowiednio zapewnione, gdyby sprawę dotyczącą oceny postawy oskarżonego i realizacji przez niego postanowień wyroku wobec m. in. wiceprezesa Sądu miejscowo właściwego rozpoznawał sędzia pozostający z tym wiceprezesem w relacji zależności służbowej. Dbłość o dobro wymiaru sprawiedliwości, którego wyrazem jest m.in. wizerunek sądu jako organu w pełni niezależnego, w którym orzekają niezawisli sędziowie, jest w tej sytuacji priorytetowa, zapewnieniu czemu służyć ma właśnie instytucja z art. 37 k.p.k.

Sąd Najwyższy uwzględniając przedmiotowy wniosek uznał jednocześnie, że rozpoznanie sprawy przez Sąd Rejonowy w Toruniu uwzględni wskazany wcześniej aspekt wykluczenia podejrzeń co do bezstronnego rozstrzygnięcia sprawy, a także względy ekonomiki procesowej związane z nieznaczną odległością sądu wyznaczonego w myśl art. 37 k.p.k. od siedziby sądu właściwego miejscowo. Zauważyć także należy, że sprawa niniejsza była rozpoznawana przed Sądem Rejonowym w Toruniu w pierwszej instancji (patrz postanowienie SN z 11 sierpnia 2020, III KO 68/20, w trybie art. 37 k.p.k., k. 33), co dodatkowo przekonuje o trafności wyboru równorzędnego Sądu do rozpoznania wniosku kuratora w trybie art. 75 § 2 k.k.

Wobec powyższego orzeczono jak wyżej.

[J.J.]

[r.g.]